

Darshan Singh v. The State of Punjab (Tewatia, J.)

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਅਤੇ ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਜੇ. ਜੇ.

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 516 ਆਫ 1970 ' ..

11 ਫਰਵਰੀ 1971 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 11, 46, 60, 71 ਅਤੇ 75—ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ — ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣਾ—ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ—ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ (V of 1861)—ਧਾਰਾ 20— ਕੀ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਕੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਜ਼।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ / ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੈਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਇੱਕ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ, ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸਰਬੋਤਮ 9, 11 ਅਤੇ 12)

ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ 'ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ / ਐਕਟ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪਾਵਰ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੋਜੀਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ - ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ - ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਧਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜਿੰਦਰਾ, ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ 29 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਕੇਸ ਅਤੇ ਟੀ.ਐਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 11 ਫਰਵਰੀ 1971 ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ

ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ।

1970 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਸੈਣੀ, ਆਈਲੈਂਡ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 435/439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਠਾ, ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸਮਰਾਲਾ, ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1970, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਆਰ.

ਡੀ.ਐਨ. ਰਾਮਪਾਲ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਪੰਜਾਬ), ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਕੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਤੇਵਤੀਆ ਜੇ—(1) ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 (1914 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 61 (1)(c) ਅਧੀਨ ਚਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 200 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਤੱਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ 1,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਵੀ ਭਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਣਵਾਈ ਵੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 1970 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 786 ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਧਾਰ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(3) (1) ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਰੱਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- (2) ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 20, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 990-E&T-56/ 724, ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1956, ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।
- , (3) ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੈਂਕ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੋਧ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਈ ਹੈ। .

(3) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 516 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 20, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, the ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਬਕਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ-ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 19

ਮਾਰਚ, 1956 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਸਥਾਨਾ, ਜੇ. , ਜਿਸ ਨੇ ਗੰਗਾ ਦਿਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, (1) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60' ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੁਝ ਸੂਚਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਸਥਾਨਾ, ਜੇ. ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ਜ਼ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ, 1910 ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਪੀ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ?—

"3. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।—

* * * * *

(2) 'ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ

ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

' (1) ILR 1955 ਸਾਰੇ. 205.

ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (ਡੀ) ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2)(ਈ) ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2)(ਈ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"10(2)। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ-

* * * * *

- (ਈ) ਹੁਕਮ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ;

* * * * * ◆ #

ਯੂ.ਪੀ. ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਹੀ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਸਥਾਨਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਗੰਗਾ ਦੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(5) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) 'ਐਕਸ ਸਾਈਜ਼ ਅਫਸਰ' ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

Darshan Singh v. The State of Punjab (Tewatia, J.)

"3. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, -

(8) 'ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬਣਾਉਣ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਬਣਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਰਗ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

- (a) . (a) ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਿਨ੍ਹੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਬਣਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (b) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਵਰਗ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (c) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"11. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

। ਅਫਸਰ।"

ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਾਂਗ, ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ • ਉਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ।

(6) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 990-E&T-56/724, ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1950 ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ com ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ! ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਪਾਵਰਜ਼ ਐਂਡ ਅਪੀਲ ਆਰਡਰਜ਼, 1956 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 5 ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਏ, ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਉਕਤ ਤਿੰਨ ਗਰੁੱਪਾਂ ਏ, ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਰੁੱਪ ਏ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਏ ਵਿਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਆਰਡਰ 6 ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਏ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ,

ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਾ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੋਈ ਰੈਂਕ। ਆਰਡਰ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਹਰੇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ) ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 'ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਐਫਐਕਸਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਅਜਿਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"75. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ-।

(a) ਧਾਰਾ 61 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ, ਜਾਂ ..
x

(b) ਸੈਕਸ਼ਨ 62, ਸੈਕਸ਼ਨ 63, ਸੈਕਸ਼ਨ 64, ਸੈਕਸ਼ਨ 65, ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਉਸ

ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

(2) * * * * * » •

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਰੀਡੈਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 46(1) ਅਤੇ 71 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“46(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਮ! ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੇ, ਨਾ ਕਿ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ

ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ,
 ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਜ਼ਨਬੱਧ ਹੈ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ

ਜੈ।			*	*
*****			*	*
*****	—	—	*	*

71. ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 46, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ , ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ (ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1898 (V of 1893) ਦੀ ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮ।"

ਅਸੀਂ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਰੁੱਪ ਏ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਡਰ 5, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ- ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਆਬਕਾਰੀ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਬਾਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ .ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਲ

(10) ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਣ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ *ਗੰਗਾ ਦੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ* (1) ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਨਾ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ-

“ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ: 20 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ 'ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਸ਼ਨ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਯੂਪੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਰਾਜ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਇਤਫਾਕਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ,

'ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਇਤਫਾਕਿਕ ਉਪਬੰਧ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ. ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਯੂਪੀ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸੋਧਣਾ ਮੁਨਾਸਬ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਯੂਪੀ ਵਿੱਚ ਜਲੀਕਰ ਅਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ, ਆਵਾਜਾਈ, ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਯੂਪੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ * ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਧੀਨ, ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਮਨ, ਵਾਰੰਟ, ਆਦਿ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

"»

ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਸਥਾਨਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਜੇ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ

ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ। ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦਾ 75) ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 20, 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸਾਡਾ ਕਾਰਨ¹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂਚ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ, ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੂਪੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ (ਪੰਜਾਬ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 23 ਅਤੇ 24 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੋਮ ਸ਼ੰਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2) ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ ਦੇਸਾਈ, ਜੇ. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ-

“ਜੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਸ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ 'ਡੀ ਫੈਕਟੋ' ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ 'ਡੀ ਜੂਅਰ' ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਇੱਕ 'ਡੀ ਫੈਕਟੋ' ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਨਿਯੁਕਤ ਤੌਰ' ਤੇ 'ਨਿਯੁਕਤ' ਵਰਗੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 70 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ

(2) ਏਆਈਆਰ 1954 ਸਾਰੇ. 342.

ਧਾਰਾ 70 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਐਕਟ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਕੋਲ ਜਾਂਚ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਪੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 70 (ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75)। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜੁਰਮ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2

(11) ਹੁਣ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜਾਅ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"20. ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, 'ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20

ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਕਰਮਣ ਬਾਰੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹੈੱਡ-ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹੈੱਡ-ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਉਸਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) A pe AisperusalhofEtheisExcise cAct ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਾਈਨੋਟੀਵਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ 1970 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 516 ਵਿੱਚ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਜਿਸਨੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
. ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ 24, ਜੋ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"23. ਇਹ ਹਰੇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੇ: ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ; ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ; - ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ

ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੜਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੰਕਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ: ਅਤੇ ਇਹ ਹਰੇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਗੇਮਿੰਗ-ਹਾਊਸ ਜਾਂ ਢਿੱਲੇ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਵਾਲੇ ਪਾਤਰਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ।

(24) ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਵਾਰੰਟ, ਸਰਚ-ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਕਿ ਵਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਅਧੀਨ ਆਬਕਾਰੀ ਜੁਰਮ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(13) ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ 1970 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 516 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੇਵਲ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-
. ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ।

(14) ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ (1970 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰ. 516) ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1970 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 786 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਆਤਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਹਿਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਨੇ 1970 ਦੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 516 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ' ਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(15) 1970 ਦੇ 516 ਅਤੇ 786 ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: 516 ਅਤੇ 786 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਏ.ਡੀ.ਕੌਸ਼ਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ. ਐੱਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਫਰਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਸਤਪਾਲ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 695

12 ਫਰਵਰੀ 1971

ਪੰਜਾਬ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ (1938 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5 — ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ— ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਟ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ - ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਲੈਕਟਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ-ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਉਤਪਾਦਨ-ਕੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ।

1

ਮੁਦਈ ਫਰਮ 15 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ—30 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, 8 ਜੂਨ, 1968 ਤੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਈਡੀ ਲਾਇਸੈਂਸ- 4 ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਰਵਰੀ, 1969— ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ 8 ਜੂਨ, 1968 ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੀਬਿਟ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼.

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1938 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ. ਜੇਕਰ ਉਸ

ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ